INITIATIEFNEMERS HAAKTEN TELEURGESTELD AF

Sleep-in begint vierde seizoen op oud uitgangspunt

(Van een onzer verslaggeefsters)

ZANDVOORT — De Zandvoortse sleep-in is dit pinksterweekeinde aan een vierde seizoen begonnen. Met zo'n vijftien nieuwe vrijwilligers die dit jaar de staf gaan vormen, is de koers uitgezet. De sleep-in is weer terug bij het uitgangspunt van drie jaar geleden: een goedkope overnachtingsplaats voor vooral jongeren die aansluit bij de behoeften en levensinstelling van de bezoekers. Niet meer en niet minder. Dit tot groot verdriet en teleurstelling van de groep Zandvoorters die eens, vervuld van idealen, de barak aan de Van Lennepweg ombouwde tot slaap- en ontmoetingsplaats.

Van die begingroep zijn nog maar enkele mensen overgebleven. Behalve het normale verloop onder de initiatiefnemers door studie en werk, is een aantal van hen duidelijk afgeknapt op de ongeïnteresseerde houding van de bezoekers. Vol ergernis zagen zij aan hoe de gasten hun vakantie in rook lieten opgaan: in een stoel ploften en stikkies rookten. Aan enige culturele ontspanning die de staf had uitgedacht, was totaal geen ehoefte. Ook kwamen er overigens niet de freeks waar gevestigd Zandvoort zo bang voor was.

De Zandvoortse actiegroep en de in-rkerkelijke organisatie Logos, die samen de sleep-in uit de grond stampten, voelden dat aanvankelijk als een overwinning op alles wat in Zandvoort de gevestigde orde vertegenwoordigde. Zij wilden van de sleep-in meer maken dan een goedkoop hotel. Van de bezoekers werd eenzelfde maatschappij-kritische houding verwacht als de oprichters die hadden. Maar daarmee kwamen zij bedrogen uit.

Afgang

De gasten, voornamelijk Duitsers, kwamen voor de gezelligheid en om te doen wat thuis niet mag. Zij wilden gewoon even uit de band springen, net als hun ouders in Spanje of Griekenland. Er is geprobeerd discussies op gang te brengen. Er is een week lang geprobeerd de bezoekers volkomen vrij te laten: op eigen initiatief inschrijven en 3 gulden 50 betalen, zelf de rommel opruimen. Binnen een week was het de grootst mogelijke puinhoop en de helft van de bezoekers sliep gratis. De grootste afgang werd wel het draaien van politieke films: iedereen stond op en ging naar de slaapzaal.

De vreselijkste dingen zag gevestigd Zandvoort gebeuren, bij de oprichting van de sleep-in. Mevrouw Hugenholtz, gemeenteraadslid voor de VVD, sprak van een „jeugdbordeel", waar sprake zou zijn van infiltratie van ultra-linkse elementen en van onzedelijke en losbandige uitspattingen. Zij noemde het plan, waarvoor van de gemeente een startsubsidie en een onderdak werd gevraagd, „onzinnig, onzedelijk en immoreel. Wij betalen voor corruptie, verwording en geestelijke vernietiging van onze eigen kinderen".

„Onverantwoord"

De discussiegroep Duivenvoorde sprak in haar Extra Editie zelfs van een „onderdeel van een perfect werkende organisatie die onder het mom van iets voor de jeugd te doen, doelbewust de jeugd zo wrak en rot mogelijk wil maken." Er kon volgens dit blad trouwens maar nauwelijks van jeugd worden gesproken, waar het ging om een „samenraapsel van landlopers, zwervers, dieven, oplichters en verslaafden die onze gezonde Zandvoortse jeugd infecteert en te gronde richt". Kortom: Zandvoort zou de nek worden omgedraaid als er een sleep-in zou komen.

Burgemeester Nawijn vond het dan ook eigenlijk onverantwoord om gemeenschapsgelden te besteden aan „mensen die zakelijk niets voorstellen". Wel was er, zo zei de burgemeester in de zomer van 1972 tegen een journalist van de NRC, in Zandvoort behoefte aan een goed en goedkoop jeugdhotel.
Dat jeugdhotel is er drie jaar later nog niet. Wel vrijwaart de sleep-in Zandvoort gratis en voor niks van „duinslapers", een probleem dat bijvoorbeeld Amsterdam miljoenen heeft gekost.

Honingkoek

Opgeheven is de sleep-in daarom niet, al is er wel even serieus sprake van geweest. Een nieuwe staf heeft zich gevormd om tussen juni en augustus zo'n 4000 jeugdtoeristen op te vangen. Een nieuwe staf die zich heeft gewapend met het realistische gegeven dat de behoeften van de jeugdtoeristen niet verder gaan dan een goedkoop onderdak en een simpele, ongestructureerde omgang.
Een beetje idealisme is ook de nieuwe staf niet vreemd. Zo werd tijdens het pinksterweekeinde, waar de nieuwe stafleden elkaar leerden kennen, onder meer het plan geopperd om via de Wereldwinkel „gezond voedsel" aan de man te gaan brengen, zoals volkorenbrood, rozijnenbollen honingkoek en melk en appelsap.